

1. Розвиток наявних позитивних якостей, цілеспрямоване їх удосконалення – треба лише мати більш критичне та помірковане ставлення до власних сил, вміння до їх аналізу та навички роботи над самим собою.

2. Формування вмінь та знань, котрих керівник немає, але які дуже необхідні для професійної діяльності на високому рівні. Тут необхідна допомога консультантів, колег, що володіють арсеналом досвіду у роботі цього плану.

3. Постійне поповнення та оновлення знань, зростання особистої конкурентної спроможності, формування навичок здорового способу життя [1].

Майстерність в управлінській діяльності суміщає визначеність всієї структури процесів, яку вносить керівник в хід реалізації управлінської функції в конкретних умовах, гнучкість в залежності від умов і легкість здійснення процесів керівництва.

Майстерність управлінця визначається рівнем розвитку рефлексивної самоорганізації, душевно-духовних якостей і психофізичної рухливості.

Зазначимо, що управлінські кадри, які націлені на особистісно-професійний розвиток, досягнення високого рівня професіоналізму, зазвичай досягають та реалізують свої плани в процесі професійної кар'єри.

Управлінська професійна компетентність керівника дошкільного навчального закладу – це характеристика, яка вимагає від нього: перманентного розвитку, вдосконалення, оновлення знань і умінь менеджера освіти, залучення до управлінських процесів широкого загалу педагогічної громадськості, батьків, громадських організацій, створення принципово нових моделей науково-методичної роботи в дошкільному закладі, вміння ставити актуальні та теоретично обґрунтовані практично значущі цілі, вміння здійснювати тактичне планування діяльності всіх учасників освітнього процесу, зокрема й своєї, вміння за допомогою ефективних засобів обирати й реалізувати поставлені цілі та коригувати раніше визначену тактику, співвідносячи її з реальними умовами освітнього процесу, вміння здійснювати кваліфікований самоаналіз та аналіз діяльності всіх учасників освітнього процесу.

Список використаних джерел

Москаленко Л.А. Розвиток управлінської компетентності керівника дошкільного навчального закладу // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.svyatoshinruo.kiev.ua/2013-10-10-14-41-03/3485-2015-03-12-10-34-16>

Шелар С.М. Управлінська компетентність як чинник управлінської майстерності керівника дошкільного навчального закладу // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tme.umo.edu.ua/docs/Dod/2_2010/shelar.pdf

УДК 37.015

Мочан Т.М.,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри теорії та методики
початкової освіти
Мукачівський державний університет
Кохан О.В., студентка,
Мукачівський державний університет

ОСОБЛИВОСТІ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ОСВІТИ В НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Проблема якості освіти є загальнодержавною, регіональною та локальною для кожного загальноосвітнього навчального закладу. Розв'язання проблеми якості освіти зумовлює необхідність опрацювання та впровадження стратегії й тактики діяльності педагогічних колективів щодо забезпечення прогнозування якості освіти; розробки проекту впровадження системи моніторингу якості освіти в навчальних закладах та передбачення в ньому мобілізації зусиль педагогів і учнів на його реалізацію; визначення показників, критеріїв та методики оцінювання, спостереження, корекції, аналізу й узагальнення результатів,

управління процесом навчання та підвищення рівня знань тих, хто навчається.

Існують різні підходи до моніторингу в теорії та практиці. Так наприклад, Н. Н. Михайлова, Н. А. Селезнєва використовують моніторинг як засіб оцінки якості освіти. М. Б. Гузаїров, І. Н. Єлісеєв, А. Г. Сапронов у своїх працях зазначають, що моніторинг є інформаційною основою в системі оцінювання й управління якістю освіти на регіональному рівні

У наукових дослідженнях виокремлено структуру якості освіти яка включає в себе: якість навчального процесу як результату педагогічної діяльності; якість освітніх програм, навчальних посібників, підручників; якість професійної підготовки та кваліфікація педагогічних працівників, якість ресурсного забезпечення, якість здібностей та особистісних рис учнів чи студентів; якість державно громадського управління освітою; національною системою моніторингу якістю освіти; якість проведення та інтерпретації моніторингових досліджень; якість та ефективність державного управління освіти [2].

Інструментом визначення та оцінювання якості освіти виступає освітній моніторинг.

О. І. Ляшенка у монографії «Організаційно-методичне забезпечення моніторингових досліджень якості загальної середньої освіти» моніторинг в освіті розглядає як засіб оцінювання, завдяки якому робляться висновки і судження, спрямовані на розвиток об'єкта, що вивчається. За допомогою моніторингу з'ясовуються взаємозв'язки між явищами, які дають можливість застерігати відхилення від норми, упереджувати збої, а не шукати причини, щоб їх виправляти, коли вони настали. Моніторинг поряд із прогнозуванням виступає одним із важливіших елементів системи інформаційного забезпечення. Він створює інформаційну стабільність, запобігає дефіциту інформації під час підготовки рекомендацій та прийнятті управлінських рішень на будь-яких рівнях управління системою освіти, підвищує їх обґрунтованість [3].

Слід зазначити, що моніторингові дослідження у сфері освіти проводяться з різною метою залежно від об'єкта оцінювання, рівня проведення дослідження й рівня узагальнення результатів. Об'єктами моніторингу в освіті можуть бути:

- система освіти (професійна, вища, загальна середня, національна або загальнодержавна, регіональна система, муніципальна, інституційна або локальна);
- результати навчальної діяльності;
- характеристики учасників освітнього процесу (соціальний захист, задоволеність освітніми послугами, стан здоров'я, умови життя й навчання, готовність до здійснення певної діяльності тощо);
- відносини споживачів освітніх послуг з освітнім середовищем (оточуючим соціумом);
- процеси функціонування й розвитку освітніх систем та управління ними;
- компоненти освітнього процесу: умови й засоби реалізації (матеріально-технічні, кадрові, санітарно-гігієнічні, нормативно-правові, фінансові, навчально-методичні умови тощо);
- організація (мережі освітніх установ, контингент і його диференціація за різними ознаками, режим роботи, розклад навчальних занять тощо);
- наслідки (результати запровадження освітніх реформ, змін навчальних програм і освітніх стандартів тощо) [3, 54–55].

Внутрішній моніторинг діяльності є складовою частиною системи освітнього моніторингу, яка передбачає збирання (первинні дані), оброблення (аналіз і оцінка якості освіти), зберігання (формування і ведення бази даних) та розповсюдження інформації про стан освіти (адресне забезпечення користувачів статистичною й аналітичною інформацією), прогнозування на підставі об'єктивних даних динаміки й основних тенденцій її розвитку, розроблення науково обґрунтованих рекомендацій для прийняття управлінських рішень стосовно підвищення якості надання освітніх послуг закладом та ефективності функціонування освітнього процесу в цілому, формування завдань, тестів іншого інструментарію для оцінки якості освітнього процесу з методичними рекомендаціями.

Мета внутрішнього моніторингу є ефективне відслідковування функціонування

освітнього простору в закладі загальної середньої освіти, виявлення динаміки його змін, розробка прогнозу та пропозицій для забезпечення розвитку закладу освіти; накопичення даних, необхідних для періодичного самооцінювання якості освітніх послуг закладу; аналітичне узагальнення результатів діяльності системи закладу загальної середньої освіти.

О. О.Дем'яненко, Т. В. Татаринцева виділяють такі етапи організації моніторингу в освітньому процесі:

1. Формування мети і цілей моніторингу (навіщо потрібно його проведення, що дослідження може виявити для покращення освітньої діяльності). Даний етап передбачає визначення критеріїв, показників, індикаторів якості вимірювання.

2. Добір інструментарію для проведення моніторингу (цілеспрямований вибір анкет, тестів, методик, карт спостережень тощо).

3. Організація дослідження (складання плану, визначення терміна проведення і реалізація дослідження у спланованому режимі, визначення відповідальних осіб, використання інструментарію).

4. Збирання даних, тобто результатів заповнення анкет, виконання тестів, проведення спостережень за обраними методиками.

5. Оброблення та аналіз отриманих даних (може проводитися за допомогою математичної статистики, кореляційного або факторного аналізу, а також передбачає описове пояснення).

6. На основі інтерпретованих даних вироблення рекомендацій для вдосконалення досліджуваного явища.

7. Корекція – внесення певних змін під час навчального процесу на основі запропонованих рекомендацій. Контроль – фіксування правильного виконання вироблених рекомендацій.

8. За потреби результати моніторингу висвітлюються на семінарах, педагогічних радах або ж ураховуються у подальшому плануванні й програмуванні освітньої діяльності [1].

Отже, якість освіти в сучасній школі визначається як співвідношення мети й результату, що виражається в сукупності характеристик, які відображають рівень досягнутих кількісних та якісних результатів, рівень організації освітнього процесу, умови, у яких він протікає.

Список використаних джерел

1. О. О.Дем'яненко, Т. В. Татаринцева. Моніторинг у процесі аналізу діяльності суб'єктів освітнього середовища. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.narodnaosvita.kiev.ua/Narodna_osvita/vupysku/4/statti/4demyanenko_tatarinceva/4demyan_tatarin.htm
2. Моніторинг якості освіти: принципи, форми, вимоги: довідник-посібник./ уклад. С. А. Баля, В. Ю. Красовська. – Хмельницький : ХОШПО. – 2013. – 61 с.
3. Організаційно-методичне забезпечення моніторингових досліджень якості загальної середньої освіти : монографія / за ред. Ляшенка О. І. – К. : Педагогічна думка, 2011. – 160 с

УДК 37.07

Мучичка В. В.

Спеціальність: Освітні, педагогічні науки
(управління закладами освіти)
освітній ступінь магістр першого курсу
Мукачівський державний університет

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ОСВІТИ

В умовах сьогодення і досі залишається нез'ясованою проблема ототожнення понять стратегічного менеджменту та стратегічного управління. В кінці ХХ століття окремі зарубіжні дослідники явища стратегічного управління доводять теоретичну необґрунтованість такого ототожнення. Здебільшого це можна пояснити наявністю схожих структурних та функціональних рис означених понять. У ході чого можна дійти висновку,

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>